ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ଷୋଳହ

ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିର ଉନ୍ମୋଚନ: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଶ୍ଳେଷଣ

Jeff Pippenger
2023-11-15

ଆମେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏକାଦଶରୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାଳାର କ୍ରମକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲୁ। ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଘଟଣାମାନଙ୍କର ବିକାଶର ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପହଞ୍ଚିନାହୁଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଗ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନବାଦର ଶିଙ୍ଗର ଇତିହାସକୁ ପରସ୍ପର ଆରୋପ କରିବୁ। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି କୌଣସି ବୁଝାମଣାର ଭିତିପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନାହୁଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶରେ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକାକୁ ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ। ତଥାପି, ଏହି ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସହ ଜଡିତ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ କେହି ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଆସୁଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝେ, ସେ କ'ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ "ପାଳନ" କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି।

ଯେ ଇତିହାସର ଧାରା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେଉଛି, ସେଥିରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯେମାନେ ଶୁଣିବେ, ପଢ଼ିବେ ଏବଂ ରକ୍ଷା କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହିପରିସ୍ଥିତିରେ, "ତିନି ଓ ଆଧା ଦିନ"ର ଗୁରୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ—ଯେ ସମୟରେ ଏଲିୟା ଓ ମୋଶି ସୂଚନା-ମହାମାର୍ଗର ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ିଥିଲେ, ଯାହା ଶୁଷ୍କ ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକର ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇଥାଏ—ଏବେ ସମୟ ଆସିଛି ଯେ ଆମେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶରୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଆମର ବିଚାରରୁ ଅଲଗା ହେବା। ଏବେ ଆମେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରିବୁ, ସେହିଟା ହେଉଛି "ଅରଣ୍ୟ"ର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ।

ଗତ ଲେଖାରେ ଆମେ ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଘଟଣାମାଳାର କ୍ରମର ଚାରିଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲୁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ରେଖା, ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ରେଖା, ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ରେଖା, ଏବଂ ଉତ୍ତରର ନକଲି ରାଜାଙ୍କର ରେଖା।

ଜାଲିଆତ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ବଂଶର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଧ, ୫୩୮ ମସିହାରେ ପାପାସୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ ହେବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ପରେ ପାପାସୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରର ଆତ୍ମିକ ଜାଲିଆତ ରାଜା, ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପଦଦଳିତ କଲେ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗଧାରରେ ପତିତ ହେବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯିବେ; ଏବଂ ଯେରୂଶାଲେମ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଳିତ ହେବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବ। ଲୂକ 21:24.

ଯୋହନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଙ୍ଗନକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହା ବାରହ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୋତେ ଦଣ୍ଡସଦୃଶ ଗୋଟିଏ ନଳ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦୂତ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ, ବେଦୀକୁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାପ। କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପନ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତାହା ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳରେ ଦଳିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:1, 2.

ଯୋହନ ଓ ଲୂକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନେ "ଯିରୁଶାଲେମ"କୁ "ପଦତଳେ ଦଳନ" କରିବେ, "ବୟାଳିଶ ମାସ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଯୋହନ ଏହାର ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଲୂକ ଇତିହାସର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ

ଦାନିୟେଲ ଅଧ ାୟ ଆଠ, ଏବଂ ପଦ ତେରର ପ୍ର ଶ ୍ନକୁ ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ କରୁଛନ୍ତ ି।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳି, ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅପରାଧ, ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଦିଆଯିବା ବିଷୟରେ ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ଦାନିଏଲ 8:13।

ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାଦଳ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳରେ ଦଳିତ ହେବେ ବୋଲି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି, ତାହା ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁଥିବା ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଦାନିଏଲରେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ଏବଂ ସେହିପରି "ସେନାଦଳ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। J. N. Andrewsଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରି, ଏହି ପଦ୍ୟର ସଠିକ ମୂଳଭୂତ ବୁଝାମଣା ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ପଦ୍ୟ ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ। ପଦ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ ପ୍ରଥମ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି ହେଉଛି ପୌତ୍ତଳିକତା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ପୋପତନ୍ତ୍ର। "ସେନାଦଳ" ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି ସେହି ବିଷୟ ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗ, ଯାହାକୁ ଯୋହନ ମନ୍ଦିରରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲେମରେ, ଥିବା "ଉପାସକମାନେ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> "ଦାନିଏଲ ୫ ରେ ଦୁଇଟି 'ଉଜାଡ଼' ଅଛି।—ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଜୋସିଆ ଲିଚ୍ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କର କଥାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ:
>
> "'ଦୈନିକ ବଳି' ହେଉଛି ଇଂରାଜୀ ପାଠର ବର୍ତ୍ତମାନ ପଠନ। କିନ୍ତୁ ମୂଳ ପାଠରେ ବଳି ବୋଲି କୌଣସି ବିଷୟ ମିଳେ ନାହିଁ। ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ। ଏହା ଅନୁବାଦକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଟୀକା କିମ୍ବା ନିର୍ମିତ ଅର୍ଥ। ସଠିକ ପାଠ ହେଉଛି, 'ଦୈନିକ ଏବଂ ଉଜାଡ଼ତାର ଅପରାଧ,' ଯେଉଁଠାରେ ଦୈନିକ ଏବଂ ଅପରାଧ "ଏବଂ" ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ; ଦୈନିକ ଉଜାଡ଼ତା ଏବଂ ଉଜାଡ଼ତାର ଅପରାଧ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିବାକୁ ଥିଲେ।'—Prophetic Expositions, Volume 1, page 127."
>
> "ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟକୁ ନିତ୍ୟ ଏବଂ ବିନାଶକାରୀ ଅଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ପଦ ୧୩ର ସାବଧାନ ପାଠ ଏହି ବିଷୟକୁ ସ୍ଥିର କରେ। ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍: ଏହି ଦୁଇ ବିନାଶ ହେଉଛି ସେହି ଦୁଇଟି ମହାନ ରୂପ, ଯାହାର ଅଧୀନରେ ଶୟତାନ ଯିହୋବାଙ୍କ ଉପାସନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଲଟାଇଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଆସିଛି। ଏହି ଦୁଇ ପଦର ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀ ମିଲରଙ୍କ ଟୀକାମନ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଯେ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶିରୋନାମା ଅଧୀନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଛି:"
>
> "ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼ ହେଉଛି ପୌତ୍ତଳିକତା ଏବଂ ପାପତ୍ୱ"
>
> "'ମୁଁ ପଢୁଥିଲି, ଏବଂ ଏହା [the daily] ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମିଳିଲା ନାହିଁ। ତା'ପରେ ମୁଁ [ଏକ concordance ର ସାହାଯ୍ୟରେ] ଏହାସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧରିଲି—'take away'; ସେ 'the daily' କୁ ଅପସାରଣ କରିବ; 'ଯେ ସମୟରୁ the daily ଅପସାରିତ ହେବ', ଇତ୍ୟାଦି। ମୁଁ ଆଗକୁ ପଢୁଥିଲି, ଏବଂ ଭାବିଲି ଯେ, ଏହି ପାଠ୍ୟରୁ ମୁଁ କୌଣସି ଆଲୋକ ପାଇବି ନାହିଁ; ଶେଷରେ, ମୁଁ 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:7, ୫ ପାଖକୁ ଆସିଲି। 'କାରଣ ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ଶକ୍ତି ଏବେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି; କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଏବେ ବାଧା ଦେଉଛି ସେ ତାହା କରିବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପଥରୁ ଅପସାରିତ ନ ହେବ; ଏବଂ ତା'ପରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ,' ଇତ୍ୟାଦି। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ପାଠ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚିଲି, ଆହା! ସତ୍ୟ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଭାବରେ ପ୍ରତୀତ ହେଲା! ଏହା ରହିଛି! ଏହାହିଁ 'the daily!' ତେବେ ଏବେ, ପୌଲ 'ଯିଏ ଏବେ ବାଧା ଦେଉଛି,' କିମ୍ବା ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ବୋଲି କ'ଣ ବୁଝାଇଛନ୍ତି? 'ପାପର ମଣିଷ' ଏବଂ 'ଦୁଷ୍ଟ' ଦ୍ୱାରା popery କୁ ବୁଝାଯାଇଛି। ତେବେ, popery ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ କ'ଣ ବାଧା ଦେଉଛି? ନିଶ୍ଚୟ, ସେହିଟା paganism; ତେଣୁ, 'the daily' ର ଅର୍ଥ ନିଶ୍ଚୟ paganism ହେବ।'—Second Advent Manual, page 66." J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ ିଶର “ସାତ କାଳ”ର ପୂରଣରେ, ପୌତ୍ତ ଳିକତା ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କଲା, ଏବଂ ପରେ ପାପାସତ୍ତ । ଅତିରିକ୍ତ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ କଲା। ଲୂକ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ପାପାସତ୍ତ । ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ 1798 ମସିହାରେ ପାପାସତ୍ତ । ତାହାର ମାରାତ୍ମ କ ଆଘାତ ପ୍ର ାପ୍ତ କଲା। 1798 ରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ବିୟୋଗ କଲେ, 538 ମିଳେ। 538 ରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ବିୟୋଗ କଲେ, 723 BC ମିଳେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସମୟରେ ଆକ୍ଷ ରିକ ଉତ୍ତ ରର ରାଜା ଥିବା ଅଶ୍ଶୁର ଇସ୍ର ାଏଲର ଉତ୍ତ ର ରାଜ୍ୟ କୁ ଦାସତ୍ୱ ରେ ନେଇଗଲା।

ଯୋହନ କେବଳ ସେହି ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯେ ସମୟରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଲୂକ ଉଭୟ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଅବଧିକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ସମୟଗୁଡ଼ିକରେ ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ପାପତନ୍ତ୍ର ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ କହନ୍ତି, “ଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବ।” ଲୂକ ଯେରୁଶାଲେମର ପଦଦଳନକୁ ଏକମାତ୍ର “ସମୟ” ଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଏହାକୁ ଜାତିମାନଙ୍କର “ସମୟଗୁଡ଼ିକ”ର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବୋଲି କହନ୍ତି।

ନିଶ୍ଚୟ, 1856 ମସିହାରେ ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲାଓଦିକୀୟ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ ପରେ ସେମାନେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ସମୟ”ର ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ଏହି କାରଣରୁ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଇଁ ଏହି ସରଳ ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା ଅସମ୍ଭବ। ମୁଁ ଯେ ସତ୍ୟଟି ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ସେହେଲା—ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ, ଯାହା ତିନୋଟି ୱେମାର୍କକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ୱେମାର୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସମୟାବଧିକୁ, ତାହା ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ୱେମାର୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସମୟାବଧିକୁ ଦର୍ଶାଏ, ସେହି ଇତିହାସଟି ଉତ୍ତରର ନକଲି ରାଜାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ସେହି ରେଖା 723 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଅଶୂରର ରାଜାଙ୍କ ହାତରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରର ଏକ ପ୍ରକୃତ ରାଜାଙ୍କ ହାତରେ, ଦାସତ୍ୱକୁ ଯାଇଥିଲା। ପରେ 538ରେ, ଉତ୍ତରର ଆତ୍ମିକ ରାଜାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା, ଏବଂ ସେ ତାହା ପରେ ଆଉ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1798ରେ ସେ ଘାତକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ। 723 BCରୁ 538 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଧୀନତାରେ ରଖିଥିବା ଶକ୍ତିମାନେ ସଦା ପୌତ୍ତଳିକ ଶକ୍ତିମାନେ ଥିଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରେଖା ବର୍ଷ 27 ରେ ତାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଉତ୍ତରର ସତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ଅଭିଷେକକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦିନ ପରେ, ସେ କ୍ରୁଶରେ ଆରୋହିତ ହେଲେ। ପରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବର୍ଷ 34 ରେ ସ୍ତୀଫନଙ୍କୁ ପାଥରମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରର ସତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରାଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସେବାକାଳର ସମଗ୍ର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ସମୟରେ ଚାଲିନଥିଲେ, ସେହି ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶରେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଅଶ୍ୱାରୋହଣ କରି ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କଲେ, ଯେପରି କ୍ରୁଶ ପରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ କରିଥିଲେ। ଉଭୟ ରେଖା—ଜାଲିଆତି ଉତ୍ତରର ରାଜା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରର ସତ୍ୟ ରାଜା—ଯିରୁଶାଲେମ ଏବଂ ସେନାବଳକୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଦଳିତ କଲେ।

ପୌତ୍ତଳିକତା ସାକ୍ଷାତ୍ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବାର ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଏବଂ ପାପାଳତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମିକ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବାର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ପୌତ୍ତଳିକତାର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା, ଏବଂ ପାପାଳତନ୍ତ୍ରର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା।

ଏହି ଦୁଇଟି ରେଖାର ପ୍ର ତ୍ୟେ କଟିରେ ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ସମାନ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ନିହିତ ଅଛି, ଯାହା ଜୁଲାଇ, 2023 ଠାରୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ମୋହରମୁକ୍ତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ଏହି ମୋହରମୁକ୍ତ ି ଅଂଶିକ

ଭାବରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନର ପ୍ର ଥମ ନିରାଶାକୁ ସ୍ୱ ୀକୃତି ଦେବା ଦ୍ୱ ।ରା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ଥମ ନିରାଶା ଏକ ସମୟାବଧିର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହାକୁ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ।ନ୍ତ ରେ "ବିଳମ୍ ୍ବର ସମୟ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ। "ବିଳମ୍ ୍ବର ସମୟ" ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପ ସାୟାରର ଏକ୍ସେ ଟର ଶିବିର ସଭାରେ ଶେଷ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ମଧ ରାତ୍ର ିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେ ଶ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥ ।ପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏକ୍ସେ ଟର ଶିବିର ସଭା ଦ୍ୱ ିତୀୟ waymark ହେଲା, ଯାହା ପରେ ଏକ ସମୟାବଧିର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେଉଁଥିରେ ମଧ ରାତ୍ର ିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେ ଶ ପ୍ର ଖ୍ୟ ।ପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବିଚାରର ତୃତୀୟ waymark ଏବଂ ଶେଷ ନିରାଶା ଆସିପହଞ୍ଚ ିଲା।

ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ଥିଲା—ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ଶେଷ ନିରାଶା। ସେହି ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ" ସହିତ ସମଲମ୍ବିତ, ଯାହା ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟେ ନିରାଶା ହେବାରୁ—ଏହା ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ନାହିଁ, ତଥାପି ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ପ୍ରଥମ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏହା ଶେଷ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଶେଷ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଇତିହାସ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ, ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବଧ କରାଯାଏ, ଯାହା ଶେଷ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି ନିରାଶା ଏମିତି ଏକ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନର ଅବଧିକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଦେହଗୁଡ଼ିକ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିରହିଲା; ଏପରିଭାବେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବକାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲା। ସେମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ, ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର ଯେହି ଘଣ୍ଟାରେ ଘଟେ, ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ସେମାନେ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ଥାରିତ ହୁଅନ୍ତି। ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅବଧି ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି।

ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିବରଣୀ, ଅନ୍ୟ ସମାନାନ୍ତର ରେଖାଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଶିଷ୍ଟତା ପ୍ରଦାନ କରେ; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ରେଖା, ଉତ୍ତରର ସତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ରେଖା, ଏବଂ ଉତ୍ତରର କୃତ୍ରିମ ରାଜାଙ୍କର ରେଖା—ସମସ୍ତେ ଏକେ ପ୍ରକାରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି: ଏକ ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ, ତାହାପରେ ଏକ ସମୟାବଧି ଯାହା ଏକ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁକୁ ପହଞ୍ଚେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଆଉ ଏକ ସମୟାବଧି ଯାହା ଶେଷବିନ୍ଦୁରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ।

ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉପାଦାନ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଏହି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନକୁ "ପ୍ରାନ୍ତର" ଭାବେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ ଦିଆଯାଉ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:6।

ପାପାସତ୍ତାର ପଦଦଳନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଧରି ଜଙ୍ଗଲକୁ ପଳାଇଗଲା। ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ମହା ଗରୁଡ଼ର ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ଦିଆଗଲା, ଯେଣୁ ସେ ସର୍ପର ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ମରୁଭୂମିକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ, ଉଡ଼ିଯାଇପାରନ୍ତି; ସେଠାରେ ସେ ଏକ କାଳ, କାଳମାନ, ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷିତ ହୁଅନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:14।

କଳିସିଆ ସର୍ପ ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ର ର ନିର୍ଯାତନାରୁ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପଳାଇଲା; ଏହେତୁ "ଅରଣ୍ୟ " ବାରଶେ ଷାଠି ଦିନର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଅଟେ। ଦାନିଏଲ ଏବଂ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କମାନଙ୍କ ରେ ସେହି ସଂଖ୍ୟ । ସରାସରି ସାତଥର

ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କ ରେ ଏହାକୁ ଆହୁରି କିଛି ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଘଟଣାରେ, ଏହା ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ ି ଶର "ସାତ କାଳ"କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 723ରୁ 538 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକତା ପବିତ୍ରସ୍ଥଳ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା କିମ୍ବା ପାପାସୀ ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଉପାସକମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା—ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଛିଡରାହୋଇଯିବାର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ଏହି କାରଣରେ ଘଟିଥିଲା ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକର ପଚିଶ ଓ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ "ଭୂମିର-ବିଶ୍ରାମଦିନମାନଙ୍କ" ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ। ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ତଳୱାର ଆଣିବି, ଯାହା ମୋର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ନିଜ ନଗରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ପଠାଇବି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଶତ୍ରୁର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ। ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ 26:25.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦାସତ୍ୱ ଓ ଛିଡରାଇଦେବାକୁ ଆଣିଲା, ଯାହାକୁ "ମୋର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଦଣ୍ଡକୁ ବୁଝିବା ବିନା—ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ମୋଶାଙ୍କ "ଶାପ" ଓ "ଶପଥ" ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ "ମୋର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ବୋଲି ମଧ କୁହାଯାଏ—ମନୁଷ୍ୟ ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଗଭୀରତର ଅର୍ଥକୁ ଦେଖିବାରୁ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଏ। ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଲାଓଡିସିୟ ଅନ୍ଧତାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ସୁସଙ୍ଗତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ "କାରଣରୁ ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁକ୍ତି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ।" ତୁମେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ବୁଝୁଛ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିପାର, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ପଦଦଳନର "କାରଣ" ତୁମେ ଜାଣୁନାହଁ, ତେବେ ତୁମେ ଅନ୍ଧ।

> ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିବେ; ଏବଂ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରାଇଦେବେ; ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କର ପ୍ରସାର ଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବେ, ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଏବଂ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ତାହା ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଢାଳି ଦିଆଯିବ। ଦାନିୟେଲ ୯:୨୭।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବନ୍ଧର ଦୃଢୀକରଣ, "ତାଙ୍କର ନିବନ୍ଧର ବିବାଦ" ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧ। "ଶାପ"ର ଅବଧି ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଏକେଇ ନିବନ୍ଧର ଦୃଢୀକରଣର ଅବଧି ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ଦିନ। ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଗଠନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ" ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ତାଙ୍କର ନିବନ୍ଧକୁ ଦୃଢ କରିବେ ବୋଲି ଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସପ୍ତାହରେ ତିନୋଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଥିଲା ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଥିଲା କ୍ରୁଶ, ଏବଂ ଶେଷଟି ଥିଲା ସ୍ତିଫାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ। ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତଥର"କୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା—ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ସେହି "ସାତଥର" ଦେଖିବାକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ—ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଦେଖିବାର କ୍ଷମତାକୁ ଦୂର କରିଦିଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ରକ୍ତ ବହାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ନିୟମକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ସାର୍ଥକ ଜନମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଯେହେତୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ସେମାନଙ୍କର "ସତ୍ୟ" ବିଷୟରେ ବୁଝାମଣା କେବଳ ଆଂଶିକ ଏବଂ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ "ସତ୍ୟ"କୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଉନାହିଁ। ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ମାର୍ଗ ହେଲେ ଯୀଶୁ, ଏବଂ ଯୀଶୁହିଁ "ସତ୍ୟ"।

ଏହା ଚିନ୍ତ ନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ବାନ ବୁଝାମଣା, କାରଣ ଏହା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କର ପଚିଶ ଓ ଛବ ି ଶତମ ଅଧ ାୟର ଚୁକ୍ତ ି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ି ତ। "ସାତ ଥର"ର "ଶାପ" ପୁରାତନ ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ଇସ୍ର ାଏଲ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ର ାମ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶମାନଙ୍କ ୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଓ ଯୁବିଲିର ବିଧାନମାନଙ୍କ ୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ

ନଥିଲେ। ଏହା ଥିଲା ଅବହେଳାର ପାପ। ସେମାନଙ୍କ   ଉପରେ ଏହି ଶାପ ଆସିଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଯେ କାମ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ; ନାହିଁ କି ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ କୌଣସି ଆଜ୍ଞା । ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ, ଯଥା, "ତୁମେ ହତ୍ୟ । କରିବ ନାହିଁ" କିମ୍ବା "ତୁମେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ।" ସେମାନେ କେବଳ ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ର ।ମ ଦେବା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଅନଦେଖା କରିଥିଲେ। ଯେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମାନେ କେବଳ "ସାତ ଥର"କୁ ଗ୍ର ହଣ କରୁନାହାନ୍ତି—ଯାହାକୁ ଦୂତମାନେ ୱିଲିୟମ ମିଲରଙ୍କୁ ଆବିଷ୍କ ।ର କରିବା ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ   ଦେଇଥିଲେ—ସେମାନେ, ଯେକୌଣସି ଅପବିତ୍ର   କାରଣବଶତଃ, କେବଳ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ ପ୍ର କୃତରେ ଅନୁସନ୍ଧ ।ନ କରିବା ପାଇଁ କେବେ ସମୟ ନେଇନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରିଭାବରେ ସେହି ଏକେ ଚୁକ୍ତିଗତ ସୂଚନାକୁ ଅବହେଳା କରି, ଯାହାକୁ ପୁରାତନ ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ଇସ୍ର ।ଏଲ ଅବହେଳା କରିଥିଲା, ଅବହେଳାଜନିତ ଏହି ଏକେ ପ୍ର କାରର ବିଦ୍ରୋ ।ହ ସାଧନ କରୁଛନ୍ତି। ଆରମ୍ଭ   ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ମରୁଭୂମି" ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ "ସାତ ସମୟ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ—ଉଭୟେ ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସପ୍ତାହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିଟି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଉଥିଲା। ଯେପରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କଲା, ଏବଂ ଯେପରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାସୀୟ ଧର୍ମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କଲା, ଉଭୟେ ମୋଶାଙ୍କ ଅଭିଶାପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ "ସାତ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ପରେ, ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଭାବରେ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଏ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିର ଶର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ କରିଥିଲେ। "ସାତ କାଳ"ର ଚୁକ୍ତିର ଶର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁର ଭୂମିରେ ଅବସ୍ଥିତ ବୋଲି ପାଆନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜେମାନେ ଛିତରିଯାଇଥିବାର ବାସ୍ତବତା ପ୍ରତି ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ତାହା ସେମାନେ କିପରି ଫେରିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରେ।

> ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ନିଜ ଅଧର୍ମରେ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବେ; ଏବଂ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଅଧର୍ମ ଓ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ସେହି ଅପରାଧକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିଲି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଆଣିଲି; ଯଦି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅଖତ୍ନା ହୃଦୟ ନମ୍ର ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତେବେ ନିଜ ଅଧର୍ମର ଦଣ୍ଡକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ: ତେବେ ମୁଁ ଯାକୁବ ସହିତ ମୋର ନିୟମକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଏବଂ ଇସ୍‌ହାକ ସହିତ ମୋର ନିୟମକୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଆବ୍ରାହାମ ସହିତ ମୋର ନିୟମକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦେଶକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 26:39–42.

ଶାସ୍ତ୍ରରେ "pine away" ବୋଲିଥିବା ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଗଳିଯିବା, ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ କ୍ଷୟିତ ହୋଇଯିବା। "pine away" ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୃତ, ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିରେ ପରିଣତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବନତି ହେବା। ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସୂଚିତ କରେ, କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶରେ" ଥିବା ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦନ କରେ।

> ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ଶତ୍ରୁ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୫:୨୬।

୨୦୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ   ଆନ୍ଦୋ ।ଳନରେ ପ୍ର ଥମ ନିରାଶା ଘଟିଥିଲା। ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୟ ସଂଶୋଧନ ରେଖାମାନଙ୍କ   ରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ   ପ୍ର ଥମ ନିରାଶା ଦ୍ୱ ।ରା ଏହାର ପ୍ର ତିରୂପ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖାଯାଇଛି। ଯିହିଜେକ୍ଲ ଅଧ ।ୟ ସତତ୍ରିଶ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ   ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ

ଯେ ସେମାନେ ବିଘଟିତ, ଦୁଷିତ ଓ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମିତି ଭାବେ ନିଶେଷିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଏକ ଉପତ୍ୟକାମାତ୍ର ରହିଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଶତ୍ରୁର ଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁର ଦେଶ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ, ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପରସ୍ପର ସହିତ ଏକମତ। ତେଣୁ ମୋଶା ସେହି ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଯେହି ରାସ୍ତା ଯିହିଜେକଲଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ମାଧ୍ୟରେ ଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କର ନିରାଶାଭରା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ।

> ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଆଉ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ୍ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖସ୍ୱରୂପ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଯିଅନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 15:19।

ଯିରେମିୟାଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ସେ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଫେରିଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ସେ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହି ଅନୁଛେଦର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ନିକୃଷ୍ଟମାନେ ସେମାନେ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେ ଫେରିବାକୁ ନୁହେଁ। ଏହି ଅନୁଛେଦରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନିରାଶାଗ୍ରସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେ ସ୍ୱୟଂ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଏକାକୀ ଥିଲେ।

> ମୁଁ ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସି ନଥିଲି, କିମ୍ବା ଆନନ୍ଦ କରି ନଥିଲି; ତୁମ ହସ୍ତର କାରଣରୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଥିଲି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ। ଯିରିମିୟ 15:17।

ଯିରେମିୟା "ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭାରେ" ବସି ନଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଏକାକୀ ବସିଥିଲେ। ସେ ଅଶୁଚିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଯେମାନେ ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭା, ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯିବାକୁ ନୁହେଁ। 1863 ମସିହାରେ, ଏଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ "ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭା" ପାଖକୁ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋଷାଙ୍କ "ସାତ ଥର"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ବାବିଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କଲା। କିନ୍ତୁ ଯିରେମିୟା ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସଠାରୁ ଅଧିକ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିବାମାନେ ଏହି ସତ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରୁତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନଃ ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ। ସେହି ଦଳ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିବାକୁ ହୋଇ, ତେବେ "ସାତ ସମୟ" ସହ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ଯେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସାଢେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ରହନ୍ତି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ "ଅରଣ୍ୟ" ଅଟେ।

ଏହି କାରଣରୁ ମୃତମାନଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜାଗ୍ରୁତି ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯାହା ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶ, ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଏକତ୍ର କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଏକ "ସ୍ୱର" ଠାରୁ ଆସେ।

> "ତୁମେମାନେ ମୋର ଜନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ, ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ," ତୁମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି। "ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଜନକ କଥା କହ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କର, ଯେ ତାହାର ସଂଗ୍ରାମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେ ତାହାର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି; କାରଣ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପାଇଛି। ଜଣେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଥିବାର ସ୍ୱର ଏହା: 'ମରୁଭୂମିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ନିର୍ଜନ ପ୍ରଦେଶରେ ଆମର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜପଥକୁ ସରଳ କର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକା ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ପାହାଡ଼ ନମ୍ର

କରାଯିବ; ବାକା ସ୍ଥାନ ସିଧା କରାଯିବ, ଏବଂ ଅସମତଳ ସ୍ଥାନ ସମତଳ ହେବ।' ଯିଶାୟ ୪୦:୧–୪।

ସେହି ସ୍ୱରଟି ଜଙ୍ଗଲରୁ ଆସେ, ଯାହା "ସାତ କାଳ"ର ବିକୀରଣର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ସେହି ସ୍ୱର ଜଙ୍ଗଲରେ ଅଛି, କାରଣ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ଦୂରରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତ ମୋ' ଉପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ଅସ୍ଥିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ଉପତ୍ୟକାର ମଝିରେ ମୋତେ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 37:1।

ଉପତ୍ୟକା ହେଉଛି ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ଅରଣ୍ୟ। ସେହି ସ୍ୱରର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଉଛି ଯେ ଯେରୁଶାଲେମର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାହାର ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି। ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅଧର୍ମର କ୍ଷମା ତାହାର ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ "ଦ୍ୱିଗୁଣ" ପ୍ରାପ୍ତି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପ୍ରତିକାର କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଅଧର୍ମମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରେ। ସେମାନେ ଯଦି ସେହି ଆଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରାଯିବ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ହଁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ତୁମ ସ୍ୱରକୁ ଅନୁଗତ ହେଲେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣେ ଆମ ଉପରେ ଶାପ ଓ ଦେବଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଶପଥ ଢାଳାଯାଇଛି, କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାପ କରିଛୁ। ଏବଂ ସେ ଆମ ବିରୋଧରେ ଓ ଆମକୁ ନ୍ୟାୟ କରିଥିବା ଆମର ବିଚାରକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯେ କଥା କହିଥିଲେ, ଆମ ଉପରେ ଏକ ମହା ଅପମଙ୍ଗଳ ଆଣି ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି; କାରଣ ସମସ୍ତ ଆକାଶତଳର ତଳେ ଯେରୂଶାଲେମ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିଛି, ସେପରି କେବେ ହୋଇନଥିଲା। ଯେପରି ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖାଯାଇଛି, ସେପରି ଏହି ସମସ୍ତ ଅପମଙ୍ଗଳ ଆମ ଉପରେ ଆସିଛି; ତଥାପି ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମର ଦେବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୁ ନାହିଁ, ଯେପରି ଆମେ ଆମର ଅନର୍ଥରୁ ଫେରିଆସି ତୁମ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝୁ। ଦାନିଏଲ ୯:୧୧–୧୩।